

Resumé af rapport om afdækning af forskning og viden i relation til ressourcepersoner og teamsamarbejde

På baggrund af afdækning af eksisterende forskning vedr. ressourcepersoner og teamsamarbejde har arbejdsgruppen kunnet konstatere følgende:

Ressourcepersoner er på skoler organiseret i ressourceteams, som på forskellige måder bidrager til udvikling af inkluderende læringsmiljøer. Der er eksempler på, at ressourcepersoner arbejder på egen hånd med en eller flere elever, har en rådgivende eller vejledende funktion i forhold til almenlæreren eller indgår som sparringspartner for almenlæreren, i forhold til udvikling og kvalificering af lærerens praksis. Forskningen viser, at ressourcepersoners betydning for udvikling af inkluderende læringsmiljøer er størst, når ressourceperson og almenlærer arbejder tæt sammen i både problemidentifikations- og problemløsningsprocessen. Endvidere er det vigtigt, at ressourceperson og lærer arbejder sammen om implementering og evaluering af indsatserne.

Forskningsafdækningen har endvidere vist, at co-teaching er en undervisningsform, hvor en almenlærer og ressourceperson med specialpædagogisk viden har fælles ansvar for planlægning, forberedelse, gennemførelse, evaluering og udvikling af undervisningen for alle elever i en klasse. Co-teaching har ifølge forskningen en gavnlig effekt på elevers læring.

Endelig viser forskningsafdækningen, at langt de fleste skoler, nationalt som internationalt, er organiseret i teams. Teamsamarbejde er dels en måde at organisere skolerne på. Dels en måde at samarbejde på. Teamsamarbejde kan have en gavnlig effekt for udvikling af inkluderende læringsmiljøer, men i praksis er samarbejdet primært orienteret omkring planlægning og organisering af undervisningen, fremfor at arbejde sammen om undervisningens pædagogiske og didaktiske mål og indhold. Endvidere er der en tendens til, at lærere fastholder deres individuelle autonomi og ansvar for egen undervisning i teamsamarbejdet, hvilket blokerer for udvikling og kvalificering af praksis.

På tværs af de forskellige indsatser peger forskningen på, at kvaliteten af samarbejdet mellem almenlærere og ressourcepersoner er afgørende for, om de konkrete interventioner har en effekt. Såvel almenlærere som ressourcepersoner bør derfor tilbyde efteruddannelse i samarbejde eller kurser i samarbejdets kunst, så de kan oparbejde viden om samarbejde og tilegne sig de kompetencer, som er en forudsætning for, at et samarbejde kan fungere på en produktiv måde.

På det grundlag kan det konstateres, at konkrete værktøjer eller redskaber til brug for specifikke indsatser ikke i sig selv kan bidrage til en vedvarende forandring og udvikling af skolens praksis.